

Autoarea, în prezent profesor universitar dr. la Facultatea de Drept a Universității din București și senator în Parlamentul României, are o vastă experiență în domeniul administrației, deținând în anii anteriori funcția de președinte al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici și de director general adjunct al Institutului Național de Administrație (2001-2003).

Funcționarii publici parlamentari sunt o categorie distinctă de funcționari publici, pentru care Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarului public admite ca reglementarea statutului lor să se facă printr-o lege specială. Această lege – Legea nr. 7/11.01.2006 privind statutul funcționarului public parlamentar (publicată în M.Of. nr. 35 din 16 ianuarie 2006) s-a născut foarte greu, într-un interval de timp de peste 5 ani.

Lucrarea de față reprezintă un comentariu detaliat al tuturor articolelor din acest act normativ, cuprinzând observații critice pertinente, dublate de propuneri de *lege ferenda*, pe care autoarea le-a făcut și în calitate de parlamentar, cu ocazia dezbaterii proiectului acestei legi.

În principal accentele critice vizează cuprinsul unor articole care au un conținut identic cu cel al Legii nr. 188/1999, o asemenea modalitate de legiferare fiind, în opinia autoarei, în contradicție cu principiul care interzice suprapunerea de reglementări juridice, esențial pentru tehnica juridică. În opinia autoarei, acest Statut ar fi trebuit să aibă un conținut mult mai succint, mai concentrat, cuprinzând, pe de o parte, elemente care dau identitate statutului juridic al funcționarului public parlamentar, iar pe de altă parte, norme de trimitere la Legea nr. 188/1999 ale cărei prevederi referitoare la drepturi, obligații, carieră, răspundere, modalități de suspendare și de încetare a raportului de serviciu se aplică în mod corespunzător.

O altă observație pe care o face d-na prof. dr. Verginia Vedinaș este că acest Statut este deosebit de generos în privința conferirii de drepturi pentru funcționarii publici parlamentari și a fost mai reținut atunci când a trebuit să prevadă limitări ale drepturilor sau să instituie obligații specifice. Astfel, din lecturarea Cap. IV al Statutului referitor la *Drepturile și obligațiile funcționarului public parlamentar*, se constată drepturile exorbitante acordate de acest act în raport cu cele recunoscute celorlalți funcționari publici, care desfășoară o activitate la fel de importantă ca și cea a funcționarilor publici parlamentari.

Consecința acestui fapt a fost adoptarea O.U.G. nr. 2 / 9.02.2006 pentru suspendarea aplicării prevederilor Legii nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar. Ulterior, însă, această ordonanță de urgență a fost respinsă prin Legea nr. 271/2006.

În partea finală a acestei lucrări sunt incluse 5 Anexe, parcurgerea lor având darul de a oferi o imagine fidelă asupra discuțiilor purtate în cele două Camere ale Parlamentului cu privire la dezbaterea și adoptarea, în principal, a acestui act normativ.

În concluzie, apreciem că lucrarea d-nei prof. dr. Verginia Vedinaș, prima de acest gen din țara noastră, reprezintă un util instrument de lucru pentru teoreticieni și practicieni, editarea ei constituind un valoros câștig pentru literatura noastră de specialitate.